

לא השגיח בו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אַתָּה שְׁכַחֵת אֶת־זֶה!
ברוך הוא: אַתָּה שְׁכַחֵת מִתְבּוֹב? אני אַפְּנִיר לְךָ. מִיד מִתְבּוֹב?
(שמואל-ב' יט) אַתָּה הָאִישׁ כֵּה אָמַר
ה'. אַתָּה הָאִישׁ שְׁלֹא זָכְרָת אֶת־זֶה.
אַתָּה הָאִישׁ שְׁשַׁכְחָת אֶת־זֶה. וּבָמָה
הָזְדֻעַ לֹא? בְּדִין.

אֲפָגָן, הקדוש ברוך הוא אומר,
הָזְדֻעַ אֶלְיוֹן מְפַתְּחוֹ אֲשֶׁר חֲטָא,
וְסַדְּבָר יְפָה, וְכֵךְ הוּא, שְׁלֹא בְּתוּב
או נָזְדֻעַ אֶלְיוֹן, כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב (שמות
כט) או נָזְדֻעַ כֵּי שָׂוֹר נָגֵח הוּא, וּמִ
שְׁעוֹמֵד בְּלִילָה לְעַסְק בְּתוֹרָה,
הַתּוֹרָה מְזֻדְּעָה לוֹ אֲתָחָטָא, וְלֹא
בְּדָרְךָ שְׁלֹל דִין, אֶלְאָ כְּמוֹ אֶם
שְׁמוֹדְעָה לְבָנָה בְּדָרְכָר רָה, וְהַוָּא
אַיִן שָׁוֹכֵם אֶת־זֶה, וְשָׁב בְּתִשְׁוּבָה
לִפְנֵי רְבּוֹנוֹ.

וְאָמַר אָמַר, דָוד, שְׁהִי קָם
בְּחִצּוֹת הַלִילָה, לְפָה הַתְּעוּרָרוּ
עַלְיוֹן בְּדִין? אֶלְאָ דָוד שׁוֹנָה,
שַׁהְוָא עַבְרָבָם שְׁנַקְשָׁר, וְצִרְיךָ
דִין, וּבְמָה שַׁעֲבָר הוּא נָדוֹן. הוּא
חֲטָא בְּנֶגֶד הַמְלֻכָּה הַקְדּוֹשָׁה
וְלִירוֹשָׁלָם הַקְדּוֹשָׁה, וּמְשׁוּם כֶּךָ
גַּרְשָׁן מִירוֹשָׁלָם, וְהַמְלֻכָּה
הוֹסֶרֶת מִפְנֵי, עד שַׁהְתַּפְּקֵן בְּרָאִי
(ונענש).

אָמַר רַבִּי יְהוֹנָה, מַה זוֹ שְׁהַקְדּוֹשָׁ
ברוך הוא העניינש את דוד על ידי
בָנוֹ, שְׁכַחֵת (שמואל-ב' ה'ג) הַנְּגִינָה מַקִּים
עַלְיךָ רַעַת מִבְּיַקְשׁ? אָמַר רַבִּי
יְוֹסֵי, הָרִי בְּאָרְנוֹ, מְשׁוּם שָׁאָם
יַעֲמֹד עַלְיוֹן אִישׁ אַחֲרָה, לֹא יַרְחֵם
עַלְיוֹן. אָמַר לוֹ, וְהָרִי אַבְשָׁלוּם
רָצֶח לְהַרְגֵּן אֶבְיוֹן בְּכֶפֶת עַצְוֹת
רַעֲוֹת (חַבְלָתָהוּ) עַלְיוֹן יוֹתֵר
מִאָדָם אַחֲרָה? אָמַר לוֹ, לֹא
שְׁמַעַתִּי.

אָמַר לוֹ, אַנְיִ שְׁמַעַתִּי, דָוד חֲטָא
בְּבֵית שְׁבֵעָ סְמִטָם. אָמַר הקדוש
ברוך הוא: יָבָן שֶׁל בֵּית אֶל
גָּבָר וְיָקָם נִקְמָתָא, וּמְאֵן אֵינוֹ. דָא
שְׁלֹוקָמָה קָאָשָׁה הַזּוֹ בְּקָרְבָן וְחוֹמָד אֶתְהָ, לְסֹוף יוֹצֵא מִפְנֵה בֵן
סְוִיר וּמוֹרָה.

בִּיה. אָמַר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אַתָּה אַנְשִׁית
לֵיה, אַנְאָ אַדְפְּרָנָא לְךָ. מִיד מִתְבּוֹב, (שמואל ב'
י' ט) אַתָּה הָאִישׁ כֵּה אָמַר ה', אַתָּה הָאִישׁ דָלָא
דְּכְרִית לֵיה, אַתָּה הָאִישׁ דְּאַנְשִׁית לֵיה, וּבָמָה
אוֹדֵעַ לֵיה בְּדִינָא.

אָוֹף הַכָּא, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא קָאָמֵר, הָזְדֻעַ אֶלְיוֹן
מְפַתְּחוֹ אֲשֶׁר חֲטָא וּשְׁפִיר מֶלֶת, וְהַכִּי
הָוּא, דָלָא בְּתִיב אָוֹ נָזְדֻעַ אֶלְיוֹן, כִּמֵּה דְּכְתִיב,
(שמות כט) אָוֹ נָזְדֻעַ כֵּי שָׂוֹר נָגֵח הוּא, וּמְאֵן דְּקָאִים
בְּלִילָה לְמַלְעֵי בָּאוּרִיתָא, אוּרִיְתָא קָא
מוֹדְעָא לֵיה חַוְבִּיה, וְלֹא בָּאוּרָה דִינָא אֶלְאָ
כְּאַיִמָּא דְּאֹזְדֻעָא לְבָרָה, בְּמֶלֶת רְכִיבָה, וְהַוָּא לֹא
אַנְשִׁי לֵיה, וְתַב בְּתִיּוֹתָא קָמֵי מָאֵרִיה.

וְאֵי תִימָא דָוד, דְּבוּרָה קָם בְּפַלְגָו לִילָה, אַמְאי
אֲתַעֲרוֹ עַלְיָה בְּדִינָא, אֶלְאָ שְׁאַנְיָה דָוד,
דְּאֵיהוּ עַבְרָבָם דְּאַתְקָשָׁר, וּבְעָא דִינָא, וּבָמָה
דְּעַבְרָ אַתְקָן. הוּא חֲטָא לְקַבְּלָה דְּמַלְכוֹתָא
קָדִישָׁא וּלְגַבְּיָה יְרוּשָׁלָם קָדִישָׁא, וּבְגִין דָא
אֲתִפְרָךְ מִירְוִשָּׁלָם, וּמַלְכוֹתָא אַעֲדִיו מְגִנָּה,
עד (דף כ"ד ע"א) דְּאַתְקָן פְּדָקָא יָאָות. (וְאתְעַנֵּשׁ).

אָמַר רַבִּי יְהוֹנָה, מַהוּ קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
אֲעַנְיִשׁ לֵיה לְדָוד עַל יְדָא דְּבָרִיה,
דְּכְתִיב, (שמואל ב' יב) הַנְּגִינָה עַלְיָה רַעַת מְבִיאִתָּה.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָא אַוְקִימָנָא, בְּגִין דָא יְקוּם
עַלְיָה בְּרַנְשָׁא אַחֲרָא, לֹא יְרַחֵם עַלְיָה. אָמַר
לֵיה, וְהָא אַבְשָׁלוּם בְּעָא לְקַטְלָא לְאַבְוִי בְּכֶפֶת
עִיטָּין בְּיַשְׁעָן (רב' עַלְיָה, יְתִיר מְבָר נְשָׁא אַחֲרָא).

אָמַר לֵיה לֹא שְׁמַעַנָּא.
אָמַר לֵיה, אַנְאָ שְׁמַעַנָּא, דָוד חֲטָא בְּבֵית שְׁבָעָ
סְתִמָּה. אָמַר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, לִיתְיִ בְּרָא
דְּבַת אֶל גָּבָר, וּבְיִקּוּם נִקְמָתָא, וּמְאֵן אֵינוֹ. דָא
גָּבָר וְיִקּוּם נִקְמָה, וְמַהוּ? זֶה אַבְשָׁלוּם, שְׁהִי בְּנָה שֶׁל יְפָתָח
שְׁלֹוקָמָה קָאָשָׁה הַזּוֹ בְּקָרְבָן וְחוֹמָד אֶתְהָ, לְסֹוף יוֹצֵא מִפְנֵה בֵן

שעד עכשו לא פסקה ממנה זמנה, והרי פרשיה. רבי יוסי פתח ואמר, נשבע כי בימינו ובזורע עוזו, הפסוק הזה פרשיהו. אבל בא ראה, כל ומן שאדם חוטא לפני הקדוש ברוך הוא, יש דרגה אחת נשבעה למעלה כנגד החטא הזה לדון את האדם, ומספחת (ומסתמיה) עלייו. אם שב בתשובה שלמה לפניו רבונו, מעבר חטאו ואין הדין שולט עליו ולא מגיע עליו. ואם לא שב, גרש אותו החטא לאוותה הדרגה. אם הוסיף לחטא, הרי דרגה אחרת מזדמנות כנגדו ומספήמה עם הדרגה הראשונה, ואנו צריך תשובה יתרה. ואם לא שב ואם מוסיף לחטא, מוסיף דרגה על דרגה, עד שמשלים לחמש דרגות.

בין שהימין התתקן כנגדו והסכים עליו, הרי השמאל מזען להסכים עם הימין ולהפלל בו. בין שהשמאל מסכים עם הימין, אז כבר לא תלוי בתשובה, והרי פרשיה, ואנו הפל מסכים עליו בדין, ומהין שורה עליו.

ובשידין נשלם ושורה על האדים, אז מסכים ומתתקנות האצבעות חמש בתוך חמש, ימין בשמאל, להראות שהרי הפל הסכים עליו באותו דין, והוא מתיישרת להראות דבר בליל כוונת האדים, ולא התפונן בו. ועל זה כחוב, (שםות טו) ימינה ה' נאדרי בפה ימינה ה' תרעוץ אויב, להפלל שמאל בימין, ונשלם הדין, ואנו זהה עמידה של הפל. ולכון, כשרוצה הקדוש ברוך הוא לקים הפל, כתוב (ישעה סב) נשבע ה' בימינו ובזורע עוזו וגוו.

ועל דיא, פד בעא קדשא ברייך הוא לך ימימה כלא, כתיב (ישעה סב) נשבע יי' בימינו ובזורע עוזו וגוו.

אבל גם אוניליפנא, מאן דנטיל אתחא דא בקרבא, וחמיד בה, לסוף נפיק מנה בן סורר ומורה. Mai טעמא בגין דעת בען, לא פסקא מנה זוהמא, וזה איקמיה.

רבי יוסי פתח ואמר, (ישעה סב) נשבע יי' בימינו ובזורע עוזו, האי קרא איקמיה. אבל פא חזין, כל זמנא דבר נש חטי קמי דקידשא ברייך הוא, אית דרגא דاشתמודעא לעילא לקבלי האי חטא, לדינא ליה לבר נש, ואסתבל (ס"א אסתbam) עלייה, אי תב בתיזבתקא שלימתא קמי מאיריה, אטעבר חובייה, ודינא לא שלטاعליוי, ולא מאי עליוי. אי לא תב, אתרשים ההוא חטא לגבי ההוא דרגא. אוסף למחתה, על דרגא, עד דאשלים לחמשה דרגין.

בין דאתתקן ימינה לקבליה, ואסתbam עלייה. הא שמאלא זמינה, לאסתמא בימינה, ולאתכללא ביה. בין דשמאלא אסתbam בימינה, כדי לא מליא בתשובה, וזה איקמיה, וקדין פלא אסתbam עלייה בדין, ודינא שריא עלייה.

ובדיינא אשטלים ושריא עלייה דבר נש, כדי אסתמים ואתתקנו אצבעאן, חמיש בנו חמיש, ימינה בשמאלא, לאחזהה דהא כלא אסתbam עלייה בההוא דין, וידוי מתישין, לאחזהה מלחה בלא כוונה דבר נש, ולא יתكون ביה. ועל דיא כתיב, (שםות טו) ימינה יי' נאדרי בפה ימינה יי' תרעוץ אויב. לאתכללא שמאלא בימינה, ואשלים דין, וקדין הוא קיימת דכלא ברייך הוא לך ימימה כלא, כתיב (ישעה סב) נשבע יי' בימינו ובזורע עוזו וגוו.